

مردم

ارکان مرکزی حزب توده ایران

درد آتشین به کارگران مبارز و قهرمان صنایع نفت (اظهاریه هیئت اجرائیه کمیته مرکزی حزب توده ایران)

شیره های ترور پلیسی و نظامی دهها و صدها کارگر را کشته و مجروح کرده بود. اینک با روانه ساختن رهبران اعتصاب به سیاهچالهای رژیم و بیرون ریختن زنان و کودکان کارگران اعتصابی از خانه های مسکونی و ادامه کشتار، یکبار دیگر ماهیت جنایتکارانه رژیم را که امپریالیسم جهانی بر مردم ستمدیده ایران تحمیل کرده است، آشکار ساخت.

شیره های ترور پلیسی و نظامی دهها و صدها کارگر را کشته و مجروح کرده بود. اینک با روانه ساختن رهبران اعتصاب به سیاهچالهای رژیم و بیرون ریختن زنان و کودکان کارگران اعتصابی از خانه های مسکونی و ادامه کشتار، یکبار دیگر ماهیت جنایتکارانه رژیم را که امپریالیسم جهانی بر مردم ستمدیده ایران تحمیل کرده است، آشکار ساخت.

آچه کارگران زخمی نفت در این اعتصاب دیربا مطرح ساخته اند، خواست همه ایرانیانی است

اخبار رسیده از مناطق تفخیز ایران حاکمیت که در سیصد و هفتمین روز ادامه اعتصاب تاریخی و یکپارچه کارگران قهرمان نفت، رژیم ضدملی و ضددموکراتیک شاه به دستور مستقیم امپریالیسم نفتخوار یورش دهنده خود را علیه کارگران اعتصابی و خانواده های آنان تشدید کرده است.

دولت نظامی مخلوق واشنگتن که از روز نخست لبه تیز حملات خود را متوجه سرکوب بی امان اعتصاب کارگران نفت کرده و با بکار بستن پلیس ترور

پیروزی بر دشمن خدعه گر در گرو اتحاد نیروها و وحدت عمل آنهاست

هزاران زندانی سیاسی، صدها کشته و زخمی، ساختمان به آتش کشیده شده، چنین است ده روزه دولت نظامی مخلوق واشنگتن که یمنی برای حفظ تخت و تاج و اندام، امپریالیسم

«خسای و تفخیز غاور نزدیک میکند. نه تفنگهای مند افتشاش با فشنگهای گاز را، کلهای دود را و بمبهای اشک آوری که پنتاگون برای پر کردن زرادخانه ترور و اختناق شاه آن میکند. نه شلیک مسلسلهای خودکار و غرش تانکهای «اسکورپون» انگلیسی و نه بمب بی وزنی که هلیکوپترهای «بل» امریکایی مساکن زخمیهای در خرمشهر فرو میریزد» است در اراده مبارزین راه آزادی و استقلال نژاد ملی پدید آورد.

جیش توده های مردم که با راه پیمایی عظیم و بیلونها نفر روز عید قطر در سراسر کشور و با شکوهمند یک میلیون نفر روز ۱۶ شهریور، دامنه عظیم خود را نشان داد، واکنش و متعلق در مقابل ربع قرن حکومت استبداد سیستم ترور و اختناق پلیسی بود که امپریالیسم سیا بر مردم ستمدیده ما تحمیل کرد و پدیشان بحران سیاسی و اجتماعی کنونی را فراهم آورد.

ولی جیش خلق فقط بشکل تظاهرات خیابانی نگردید و با اعتصابهای عظیمه کارگران و بزرگواران دانشجویان، روشنفکران و کارمندان ترقی شکلی نوین و مضمونی رنگین بخود و به «هفته هستگی ملی» منجر شد. لی مشخص آزادی زندانیان سیاسی، آزادی مهاجرین سیاسی و تبعید شدگان، آزادی اجزای و سازمانها، آزادی فعالیت سندیکاهای اتحادیه های دهقانی و دیگر اتحادیه های احیاء بی قید و شرط استقلال دانشگاهها، حکومت نظامی، «برچیدن بساط مطلقه سلطنتی»

احیاء قانون ملی شدن صنایع نفت، اخراج دهها هزار مستشار و کارشناس کشوری و نظامی امریکا و انگلیس و غیره از کشور، دهها و دهها خواست و شعار مشخص دیگر که ملی مبارزه اعتصابی کارگران، دانشجویان و کارمندان و دیگر قشرهای اجتماعی طرح گردید، باز تاب شرایط عینی اجتماعی و اقتصادی و سیاسی کشور ما و نشانگر آنست که جنبش کنونی دارای خصالت عمیقاً ملی و ضد امپریالیستی و آزادخواهانه است، و مردم ایران بطور عمده، خواهان یک دگرگونی بنیادی سیاسی و اقتصادی و اجتماعی هستند که حل بحران سیاسی و اجتماعی کنونی در گرو آنست.

از ویژگیهای جیش خلق در ماههای اخیر فرارویی سریع اعتصابهای رفاهی، اعتصابهای سیاسی و همبستگی پسایه کارگران با دانشجویان و روشنفکران و ضمانت و پشتیبانی مؤثر همه آنها از یکدیگر در جریان اعتصابهای چند میلیونی است که سطح عالی آگاهی سیاسی آنان را نشان میدهد.

پرواضح است که این روند نمیتوانست موجبات نگرانی ارتجاع و امپریالیسم را فراهم نیلورد. در اعلامیه ۱۶ آبان کمیته مرکزی حزب توده ایران بفرستی گفته میشود: «رژیم ضد ملی و استبدادی محمد رضا شاه که نه با مانورهای خدعه گرانه و نه با کشتارهای دهنشانه خود نتوانست برجیش پرتوان مردم ایران در راه استقلال ملی، آزادی و پیشرفت اجتماعی غالب آید، دوست هنگامیکه جیش نیرومند مردم میرفت که رژیم سلطنت استبدادی وابسته به امپریالیسم، این لایه فساد را در هم شکند، نقاب تزویر بازی بلباصطلاح فضای باز سیاسی، را کنار زد و به همبستگی واشنگتن باروی کار آوردن یک دولت نظامی، بار دیگر سرشت خونخوار و ضدملی و بیار و عده های قریب گرانه خود را عیان ساخت».

اکنون دیگر همه میدانند که تخته پلید روی دنباله در صفحه ۲.

ما اقدامات تبهکارانه رژیم درخیم شاه را محکوم میکنیم (اظهاریه هیئت اجرائیه کمیته مرکزی حزب توده ایران)

این هجوم و صدها عمل قانون شکنانه دیگر که در ایام اخیر در اطراف و اکناف ایران از جانب رژیم تکرار میشود، بار دیگر عیار واقعی «توبه ها» و «تهداتی» را که شاه در پیام کذابی خود بر زبان رانده بود نمایان میسازد.

کمیته مرکزی حزب توده ایران علیه بازداشت آقایان کریم سنجابی و داریوش فروهر شدیداً اعتراض میکند و همه وسایلی را که در اختیار دارد برای جلب همبستگی بین المللی و تشکیل کارزار اعتراض باین قبیل اقدامات جنیدموکراتیک رژیم بکار خواهد برد. سنجابی و فروهر، به آذین و همه زندانیان سیاسی ایران باید پیوسته آزاد شوند! این خواست همگانی مردم ایران است که در تظاهرات و اعتصابات عظیم اخیر، عمل تبهکارانه رژیم درخیم را محکوم کرده اند.

هیئت اجرائیه کمیته مرکزی حزب توده ایران ۲۳ آبان ۱۳۵۷

ما امید به مردم را هرگز از دست ندادیم

مبارزات جانبازانه و قهرمانانه مردم علیه رژیم ضد ملی و استبدادی شاه، سرانجام منجر به آزادی بخشی از زندانیان سیاسی، این پهلوانان پیکار دلیرانه خلق شد.

صفر قهرمانی فرزند قهرمان خلق آذربایجان - که ن ترین زندانی سیاسی جهان - ۳۰ سال از زندگی خود را در دشوار ترین شرایط با دلوری اعجاب انگیز در زندانهای شاه گذرانده است. او پس از رهایی

از زندان با استقبال گرم و پرشکوه رژیم گان ضد رژیم روبرو شد و در مصاحبه ای با خبرنگار روزنامه کیهان، بار دیگر بر ایمان خود به نیروی مردم تأکید نموده و آزادی خود را مدیون پیکار دلیرانه آنان دانسته است.

حزب توده ایران که از سالها پیش آزادی بدون قید و شرط تمام زندانیان سیاسی را مطرح ساخته و با سرسختی در این راه پیگیر نموده است اکنون نیز مردم را به مبارزه بی امان برای رهایی رادرسانی که هنوز اسیر زندان های شاه اند دعوت میکند.

در اینجا متن مصاحبه فرزند قهرمان خلق، صفر قهرمانی را با خبرنگار کیهان عیناً نقل میکنیم.

صفر قهرمانی، قدیمی ترین زندانی سیاسی جهان دیشب پس از ۳۰ سال از زندان قصر آزاد شد.

صفرخان امروز در مصاحبه ای با خبرنگار کیهان در خانه دخترش گفت: بعد از سی سال این آزادی غیر متوقبه است. من مدیون مردم

هستم. اگر مردم و مبارزات برجشان نبود تا آخر عمر باید در زندان بسر میبرد. من این آزادی را که به کوشش مردم بدست آمده گرامی میدارم.

مبارزه مردم تا پیروزی کامل خواستهای جنبش ادامه خواهد یافت

مؤسسات و وزارتخانه ها و نیز در سراسر خیابانها و میادین به پاس ایستاده اند، تا هر گونه تجمع مردم را درهم شکنند. با این وجود روزی نیست که در پایتخت و سراسر شهرهای ایران، زیر بمب گازهای اشک آور و رگبار گلوله های ارتش، تظاهرات اعتراضی برپا نشود و چندین شهید و مجروح برج نکند.

ترور و اختناق شدید تر از همیشه حاکم است، دنباله در صفحه ۲

شاه و امپریالیسم بمنظور سرکوب جنبش جانبازانه و قهرمانانه مردم در راه آزادی و استقلال ملی، سرانجام یک دولت نظامی بر سر کار آوردند تا بیلیر افسران ارشد مورد اعتماد واشنگتن، بنای سلطنت استبدادی را که در حال فرو پاشی است، شاید برپا نگاه دارند. تانکهای توپدار نه تنها در حول و خوش کاخ سلطنتی مأمور حفاظت جان شاه از خشم مردمند، بلکه گردا گرد دانشگاهها، مدارس،

بیرونی بر دشمن خنده گر در گرو ...

کار آمدن دولت نظامی با شرکت امیران ارتشی دستبرداره و سرسپرده پنتاگون، از مدت‌ها پیش در واشنگتن توسط سیا و راه‌مکاری نزدیک جاسوس سرشناس سیا اردشیر زاهدی آماده شده بود و آتش سوزی عظیم در تهران و برخی دیگر از شهرهای ایران فقط گوشه‌ای از این نقشه دوزخی بود که بموقع اجراء درآمد.

قصا دلی نیست که بلافاصله پس از روی کار آمدن دولت نظامی، کاخ سفید حمایت خود را از آن اعلام کرد. روز ۱۴ نوامبر رئیس‌جمهور امریکا در یک گفتگوی رادیو - تلویزیونی مراتب پشتیبانی خود را از شاه جلال با جلالی چون شاه دوست و متحد وفادار ایالات متحده است، و واشنگتن از شاه بعنوان یک نیروی مثبت بخش در این منطقه پشتیبانی می‌کند، ابراز داشت. این عمل رئیس‌جمهور امریکا صرفنظر از آنکه دغالت پشیمانانه در امور داخلی کشور ماست، عیار دعای دروغین کارتر را که اینهمه سنگ «دفاع از حقوق بشر» به سینه می‌زد نشان می‌دهد. زمانداران امریکا با این عمل خود بار دیگر ثابت کردند که هرچا منافع آمرندانه امپریالیسم مطرح باشد، ضوابط اخلاقی و معنوی را به هیچ میانکارند و «حقوق بشر» را لگدمال می‌کنند. نباید از نظر دور داشت که دشمن هنوز نقشه‌های دیگری برای مقابله با مردم ایران تهیه دیده است. ۱۳ نوامبر چورتن دستیار رئیس‌جمهور امریکا در مسائل سیاسی در یک مصاحبه تلویزیونی پس از تذکر اینکه واشنگتن رشد حواشی را در ایران بدقت تعقیب می‌کند، افزود که ایالات متحده «نقشه‌های برای شرایط مختلف رشد حوادث» در ایران تهیه دیده است.

تجربه دیگر کشورهای جهان در آسیا و افریقا و امریکای لاتین می‌آموزد که امپریالیسم امریکا برای حفظ منافع غارتگرانه خود از هیچ سببیت و سفاکی و جنایتی روی گردان نیست. روزنامه فرانسوی «فیکار» در شماره ۱۳ نوامبر خود نوشت که ایالات متحده در مقابل تلاش‌های اپوزیسیون ایران برای سرنگونی رژیم کنونی حسیست بی‌اندازه‌ای از خود نشان می‌دهد. این روزنامه خاطر نشان می‌سازد که «جواب نظامی مسئله» بیش از هرچیز فکر ایالات متحده را بخود مشغول می‌دارد، زیرا «ارتش نیرومند ایران که توسط ایالات متحده به اعلام‌سلاح شده عامل عمده نفوذ امریکا در این منطقه است».

نیروهای ملی و مترقی ایران که در راه سرنگونی سلطنت استبدادی محمد رضا شاه پیافاسه اند نمیتوانند و نباید نقشه‌های شیطانی امپریالیسم را از نظر دور دارند. دشمنان ایران - ارتجاع داخلی و امریکا - لیسم - در صف واحدی برای مقابله با جنبش مردم ایران قرار دارند. پیروزی بر این دشمنان فقط با اتحاد و وحدت همه نیروهای اپوزیسیون امکان پذیر است. راه دیگری وجود ندارد. با در نظر گرفتن این حقیقت انکار ناپذیر است که حزب توده ایران برای اتحاد نیروهای ضد رژیم بقصد ایجاد رهبری واحد اهمیت عظیم قائل است و در راه تحقق آن مبارزه می‌کند. حزب ما ایمان راسخ دارد که در صورت تحقق این خواست توده‌های زحمتکش که خود در پائین وحدت عمل بی نظیری بوجود آورده اند، میتوان نقشه‌های امپریالیسم و ارتجاع را عقیم گذارد و جنبش فرقه به خون خلق ما را که اینهمه قربانی داده به پیروزی رساند.

در اعلامیه ۱۶ آبان کمیته مرکزی ما گفته میشود: «حزب توده ایران بنا به مسئولیت خطیری که در این لحظات حساس تاریخی در برابر خلق‌های میهن ما دارد وظیفه مقدس خود می‌داند، بار دیگر نظر همه احزاب و سازمانها و گروهها و شخصیت‌های ملی و ضد استبداد را به ضرورت ایجاد جبهه ضد دیکتاتوری جلب کند و آنان را به اتحاد و وحدت عمل برای درهم شکستن توطئه خائنانه رژیم دعوت کند».

حزب ما چگونگی هدف و برنامه جبهه ضد دیکتاتوری را نیز در اعلامیه ۱۳ شهریور خود مطرح ساخته است. در این اعلامیه گفته میشود که بنظر ما هدف اساسی این جبهه عبارتست از سرنگون ساختن رژیم استبدادی محمد رضا شاه، برچین بساط سلطنت و روی کار آوردن یک دولت ائتلاف ملی از نمایندگان نیروهای ضد استبداد که در راه تأمین استقلال ملی، آزادی‌های دموکراتیک و سالم سازی اقتصاد و بهبود زندگی مردم گام برمی‌دارند.

سیر حوادث نشان می‌دهد که امروز نیروهای

درد آتشین به کارگران مبارز و قهرمان صنایع نفت

حزب توده ایران به کارگران قهرمان نفت، ۲۴مین مبارزان پیشانی پرانباری صنعتی ایران که با نیرو سرسخت و متشکل و به بهای جان خود رژیم را متزلزل ساختند و نشان دادند که طبقه کارگر بزرگترین و پی‌گیرترین نیروهای اجتماعی مدافع راه آزادی، استقلال ملی و پیشرفت اجتماعی است، درود می‌فرستد و پایداری و تسلیم ناپذیری آنان را مستحسب. کارگران شهید صنایع نفت شهدای همه مردم ایران و جنبش آزادی و استقلال طلبانه کشور ما هستند. مردم ایران خاطره این شهدا و همه رزمندگان صنایع نفت را گرامی می‌دارند.

حزب توده ایران از همه مردم و بویژه کارگران، از فولاد سازان اصفهان گرفته تا نساجان شاهی، از فلزکاران تبریز گرفته تا قالی بافان کرمان - از همه کارگران دعوت میکند با ابراز همبستگی همه جانبه به یاری کارگران نفت بشتابند.

وظیفه میهنی همه نیروهای آزادیخواه اعم از دانشجویان و روشنفکران، کارمندان و پیشه‌وران روحانیون و رجال ملی است که علیه ادامه سرکوب سبانه و خونین انحصار کارگران نفت بدست رژیم مغرور سلطنت استبدادی محمد رضا شاه بیاغیزند و تمام نیروی خود را در حمایت از انحصار آنان که اهمیت فوق العاده‌ای در سرنوشت جنبش مردم ایران دارد تجویز نمایند.

حزب توده ایران بنام همه کارگران و زحمتکشان کشور این تمهکری پایدار به شدت محکوم می‌کند و از همه بشردوستان و آزادیخواهان می‌خواهد که در این زمینه باوی هم‌آوا شوند.

در لحظه کنونی از هر امکانی که در اختیار دارید و از هر طریقی که میتوانید و از جمله از طریق کمیته‌های یاری و همبستگی به کمک مادی سریع به کارگران قهرمان نفت و به خانواده‌های آنان که در ضیاع رژیم آنها را از مسکن خود بیرون رانده‌اند، ادامه دهید.

درد آتشین به کارگران مبارز و قهرمان نفت ایران!

هیئت اجراییه کمیته مرکزی حزب توده ایران
۲۳ آبان ۱۳۵۷

صفر قهرمانی کهن ترین زندانی سیاسی ...

من ۳۰ سال پیش پس از پنج سال فعالیت و مبارزه در میان دموکراتهای آذربایجان که شکست‌ها و پیروزی‌های در داشت مستگیر شدم و به زندان افتادم. مبارزه من بر علیه حکومت قوام‌ها بود، ولی با آنکه این را میدانستند به حبس‌باید محکوم کردند. سال پنجاه و پنج یکبار مرا با ۶۰ نفر برای نوشتن تقاضای عفو به زندان اوین بردند. من به این خواست تن در ندادم و بخاطر همین تن ندادن مدت‌ها در بدترین شرایط در زندان اوین ماندم. زندانبانان گفت: «آنگاه اینجا میمانی تا ببوسی. من خندیدم و گفتم: من پوسیدنی نیستم، مردم پشت دیوارهای زنداند».

اعتراضهای پیاپی من به زندانبانان نهایتاً شد تا به سلول سبز در زندان اوین تبعید شوم. و این زندانی است که در آن هرگز نمیتوان شب و روز را تشخیص داد. هوایش را با پمپ عوض میکنند. مدت‌ها در این زندان بودم و توجه داشته باشید که این ماجرا فقط مربوط است به سال ۵۵. از گذشته‌های تلخ و پرمشقت نمی‌خواهم چیزی بگویم. در باره زندان مخوف پراوجان که ۱۵ سال زندگی مرا بلعید، نمی‌خواهم هنوز حرفی بزنم.

سالها بدون ملاقات بوده‌ام. اگر شهر را نمیشناسم، اگر هیچ خیابانی را بلد نیستم، و اگر هر لحظه تمام وجودم هوای کسانی را دارد که هنوز بنویسم.

مبارزه بافساد آب رفته را بجوی باز گرداند و احتیاطاً باقریبانی کردن چند تن از دستیاران خود، سلطنت محتضرش را حیات تازه بخشد. اما این اشتباه فاحشی است. صرفنظر از آنکه مردم ازشاه فاسد دعوی مبارزه بافساد را به‌چیزی تمیز نیند و آنرا جعلی نمی‌گیرند، خواست جنبش گسترده مردم علیه رژیم مطلق استبدادی شاه تنها در مسئله مبارزه با فساد خلاصه نمیشود. خواست اصلی جنبش ضد دیکتاتوری سرنگونی رژیم ضد ملی و استبدادی شاه است تا قانون اصلی فساد زیر و زبر شود و آن شرایط مناسبی که برای پرورش و رواج فساد و دزدی و تباهی در حمایت رژیم استبدادی بوجود آمده است، از میان برود.

تظاهرات و اعتراضهای وسیع مملوهای اخیر و روشنی نشان داده است که مردم آزادی‌های اساسی خود را طلب میکنند، خواست‌های فوری کلیه زندانیان سیاسی بدون هیچ قید و شرط، لغو حکومت نظامی، برچین بساط ساواک، آزادی احزاب و اجتماعات، اخراج مستشاران نظامی، لغو قرار داد خائنانه نفت و غیره وغیره هستند. مردم تشکیل یک دولت ائتلاف ملی را طلب میکنند که ضمن تحقق خواسته‌های آنان در زمینه آزادی و استقلال ملی باشد.

پیام قنصر آمیز شاه با کلمات مباه تھی «سو گند می‌خورم»، «تضمین میکنم»، کسی را نخواهد فریفت. مبارزه مردم تا پیروزی کامل خواسته‌های جنبش ادامه خواهد یافت.

می‌نو

مبارزه مردم تا پیروزی کامل خواسته‌های ...

بیش از هزار نفر از مخالفان رژیم بازداشت شده‌اند، باعصابها و بویژه انحصاری کارگری و روشهای خوین برده شده است، سران انحصار در مناطق تقصیر دستگیر شده‌اند، رهبران جبهه ملی در زندان اند، و با این وجود شاه در بیام سالوسانه خود بمردم اطمینان میدهد که پیام آنها را شنیده است و سو گند یاد میکند که قانون اساسی را پاسداری کند. از شاه دروغگوای دروغی بزرگتر از این نمیتوان انتظار داشت. شاه اعلامیه صادر کرده است که گویا قصد مبارزه با فساد دارد، و گویا این مبارزه جعلی است، حتی حاضر است افراد خائنانه را در صورت فساد و دزدی و رشوه خواری تسلیم قانون کند. چه کسی باید باین ریاکاری و فریب پلور کند؟ مردمی که ۳۷ سال است گرواه زنده دزدی و تاراجگری و رشوه دهی و رشوه گیری شاه و خاندان فاسدش بوده‌اند؟ مردمی که نسل بعد نسل شاهد آن بوده‌اند که رضا شاه از فقر سیاه به بزرگترین سرمایه‌دار و زمیندار بدل شد؟ مردمی که می‌بینند طی سالهای زمامداری محمد رضا شاه ثروت آنورزی خاندان پهلوی به‌هزاران برابر رسیده، و ذخیره‌های بانکی شاه و افراد خانواده‌اش در خارج از کشور به خیل‌ها بالغ شده است؟ مردمی که چشم دیدن گنجینه در آمد نفت سر بیجیب شاه و اطرافیانیش باز کرده و بنا صرف خرید اسلحه برای حفظ سلطنت این خاندان شده است؟ نه! مردم باین دعوی سالوسانه شاه پوز خند می‌زنند. مردم میدانند که شخص شاه منشاء تمام فساد و غارتگریهاست، وضع فاسد بنا فساد ممکن نیست. اگر قرار باشد مبارزه جعلی با فساد صورت گیرد، این شخص شاه است که قبل از همه باید تسلیم محکمه شود. مردم میدانند که افراد فاسد و منطقی چون هویداها، نصیری‌ها، روحانی‌ها، وحیدی‌ها، داریوش‌ها، آرمون‌ها، دست چین و دست آموز شاه‌ها، «منوبات»، شاه را اجراء کرده‌اند و در سایه استبداد شاه به چیل اول‌عمومی و تجلوی بحقوق مردم دست زده‌اند و باینجهت فریادی که در روزهای ۱۳ تا ۱۷ شهریور از دل مردم یکصدای برخاست و سرنگونی رژیم فاسد، ضد ملی و استبدادی شاه را طلبید، همچنان با قوت تمام طنین دارد، هرچند دیوار قطران‌ها و سرنیزه‌ها، باز تاب آنرا در جهان تضعیف کند.

شاه در این پندارواهی است که میتواند با دعوی اپوزیسیون در اکثریت قریب با اتفاق خود برای تحقق این امر مبارزه می‌کند. لذا باید هرگونه انگیزه فتنی را کنار گذارد و با تأمین اتحاد همه سازمانها و نیروهای شرکت کننده در جنبش بر پایه برنامه مشترک توافق شده و بویژه با ایجاد رهبری مشترک و واحد و استفاده از نیروهای موجود و جلب نیروهای ذخیره به عرصه پیکار، خواست عده مردم، یعنی برانداختن سلطنت استبدادی محمد رضا شاه و برقراری حکومت ملی و آزادیخواه را تحقق بخشد.

میتینگ همبستگی زحمتکشای فرانسه با زحمتکشان ایران

روز ۱۴ نوامبر بابتکار کنفدراسیون عمومی کار فرانسه (ث - ژ - ت) اتحاد استان (سن علیا)، مرکو شهرستان شار (ژن ویلیه) میتینگ بزرگی برای همبستگی با مردم و زحمتکشان ایران در باشک کارگران بریاست رفیق (ژوسو) دی کنفدراسیون عمومی کار فرانسه و دیگر پیشین کنفدراسیون سندیکالی جهانی تشکیل گردید. بایک هیئت نمایندگی از طرف کمیسیون روابط سندیکالی ایران نیز در این میتینگ شرکت داشت. رفیق ژوسو میتینگ افتتاح کرد. سپس نماینده کمیسیون دریا

اوضاع ایران بویژه نقش مؤثر کارگران صنایع نفت و بطور کلی زحمتکشان ایران در مبارزه قهرمانانه مردم علیه رژیم دیکتاتوری و امپریالیسم، بتفصیل سخن راند. پی از آب نماینده روزنامه «لاوی اووری» که برای بررسی وضع بایران رفته بود مشاهدات خود را بیان داشت. در این میتینگ آقای (نوری آلابالا) دبیر جمعیت فرانسوی دوستی فرانسه ایران و تعدادی از رهبران سازمانهای کارگری فرانسه نیز شرکت داشتند. در پایان میتینگ شرکت کنندگان اراده قاطع خود را دال: پشتیبانی روز افزون کارگران و زحمتکشان فرانسه از مبارزه مردم ایران اعلام کردند و به نماینده کمیسیون روابط سندیکالی ایران اطمینان دادند که از نبرد دلیرانه زحمتکشان و مردم ایران با تمام قوا حمایت خواهد کرد.

در زندانهای سیاسی هستند تعجب نکنید. هنوز من پشت سر من است. زندگی من در زندان ا بچه‌ها هنوز در زنداند. من نوجوانهایی دیده‌ام هنوز موی صورتشان در نیامده بود. آنها به جرم یک کتاب به زندان آورده بودند. من چه می‌گویم؟ همه وجود من خاطرم است. من کسانی را ترک کرده‌ام که ۲۵ سال با آنها بسر برده‌ام. من از آزادی چه میتوانم بگویم؟

برای من درک کلام زیبایی هنوز امکان پذیر نیست. در روزنامه‌ها میتون سانسور نیست. شما را بخون همه شهدای راه قسم میدهم که این پیام مرا خطاب به مردم! بنویسم.

ما برای تحقق بخشیدن به خواست مردم که از زندان بیرون آمدیم، غوغا نه برای من فکر میکنم برای همه آنها که آزاد شده‌اند، آ جایز باشد. ملت ما را آزاد کرد. ملت بقیه زندانیان سیاسی را هم آزاد خواهد کرد. ما به این نیرو داشتیم و همچنان داریم. حتی در هولناک‌ترین که دوستانتان را برای شکنجه می‌بردند و ما فقط و نوره آنرا می‌شنیدیم، امید به مردم را هرگز از ندادیم.

سینه من دفترست که با مرکب خون خاطرات ۳۰ سال اخیر را در آن نوشته‌اند. شما می‌رسید چه آرزوی دارم؟ من به صراحت میت خواست من آزادی تمام احزاب است و آزادی زندانبانان سیاسی.

دولتی‌ها و امتیثی‌ها می‌گویند چریکها در زندان بمانند. من امروز بر همان دفتر ک سینه دارم می‌گویم کسی به نام چریک که اتهام را همراه داشته باشد زنده نیست که در زندان از سیاستهای اخیر دولت از من می‌پرسید بسیار بدبینم. تقصیری هم ندارم. من معتقدم که ایران از اتحاد مردم بیش از هر چیز بیم دستگیری به آئین که خبر آنرا در آخرین له زندان ۳۰ ساله ام شنیدم، دلیلی من است.